

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกรรมการ ๑ กลุ่มงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๖๖๗ - ๘

ที่ _____ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอส่งบันทึกเสนอความเห็น

เรียน ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

ตามที่กระผม นายจารึก บุตรดาวงษ์ วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักกรรมการ ๑ ได้รับมอบหมายให้จัดทำบันทึกเสนอความเห็นเพื่อเตรียมความพร้อมสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการ ตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาสำนักกรรมการ ๑, ๒, ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ นั้น

บัดนี้ กระผมได้จัดทำรายงานการศึกษาทางวิชาการเรื่อง “ความเป็นไปได้ของโครงการทำเรื่อน้ำลึกและเขตอุตสาหกรรมทวาย” เรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งเอกสารดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เห็นชอบ

(นายจารึก บุตรดาวงษ์)
วิทยากรชำนาญการพิเศษ

เผยแพร่ Intranet

(นางณัฐนันท์ ก้องประวัตติ)
ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงาน

(นางอารยะหญิง ขอมพลานนท์)
ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑
๒๗ พ.ย. ๖๑

คณะกรรมการการอุดมศึกษา
๒๑ พ.ย. ๖๑

เรียน ผอ. สำนักกรรมการ ๑

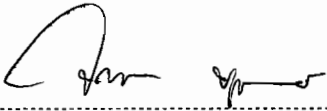
ด้วยวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๑. ของ นายจารึก ๑. ได้ผ่าน
การพิจารณาของคณะกรรมการ ๑ เมื่อวันที่ 19 พ.ย. 61 11:15
นั้ไปเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 28 พ.ย. 61 ๑๖:๑๕:18๒๑๖๒๖
ขอเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

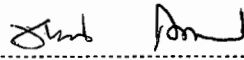
๒๗ พ.ย. ๖๑

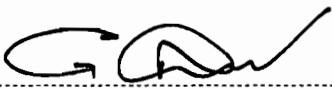
แบบประเมินมาตรฐานสำหรับใช้ในการพิจารณาบันทึกเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
ของคณะกรรมการธิการ สำนักกรรมการธิการ ๑

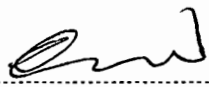
ชื่อเรื่อง ความเป็นไปได้ของโครงการทำเรื่อน้ำลึกและเขตอุตสาหกรรมทวาย

ลำดับที่	ประเด็นการประเมิน	ผ่าน	แก้ไข	ไม่ผ่าน
เกณฑ์พิจารณาด้านเนื้อหาและความถูกต้อง				
๑.	ความเป็นมา	/		
๒.	ประเด็นพิจารณา	/		
๓.	ข้อมูลประกอบการพิจารณา	/		
๔.	วิเคราะห์ประเด็นการพิจารณา	/		
๕.	ความเห็นและข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณา	/		
เกณฑ์การพิจารณาด้านภาษาและรูปแบบการเขียน				
๑.	การจัดลำดับหัวข้อและเนื้อหา	/		
๒.	การใช้ภาษาและการเรียบเรียง	/		
๓.	ความถูกต้องในการจัดพิมพ์ ตัวสะกด และวรรคตอน	/		
เกณฑ์การพิจารณาด้านการอ้างอิงที่มาของข้อมูล				
๑.	เอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง	/		

(ลงชื่อ) ผู้จัดทำ
(นายจารึก บุตรดาวงษ์)
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
วันที่ ๒๑ พ.ค. ๖๖

(ลงชื่อ) ผู้ตรวจสอบ
(นางณัฐนันท์ ก้องประวัตติ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม
วันที่ ๒๑ พ.ค. ๖๖

(ลงชื่อ) ผู้ตรวจสอบ
(นายอรุณ ลายพ่องแผ้ว)
(ประธานคณะทำงานกลั่นกรองเอกสารวิชาการฯ)
วันที่ ๒๗ พ.ค. ๖๖

(ลงชื่อ) ผู้รับรอง
(นางอารยะหญิง จอมพลาพล)
(ผู้อำนวยการสำนักกรรมการธิการ ๑)
วันที่ ๒๗ พ.ค. ๖๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกรรมการธิการ ๑.กลุ่มงานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม โทร. ๐๒ ๒๕๔ ๒๖๖๗-๘
ที่ สผ.๐๐๑๗.๑๒/..... วันที่ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง ความเป็นไปได้ของโครงการทำเรื่อน้ำลิกและเขตอุตสาหกรรมทวาย.....

เรียน ประธานคณะกรรมการการอุตสาหกรรม

ด้วยในปัจจุบันโครงการทำเรื่อน้ำลิกและเขตอุตสาหกรรมทวายเป็นโครงการที่ได้รับ
ความสนใจทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเพราะเมื่อโครงการทำเรื่อน้ำลิกและเขตอุตสาหกรรมทวาย
เกิดขึ้นจะทำให้สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าของภูมิภาคทำให้เกิด
การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดถึงการเชื่อมโยงการขนส่งทางทะเล
ในมหาสมุทรอินเดียและทะเลอันดามัน

ในการนี้ ข้าพเจ้าได้ดำเนินการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลกฎหมาย และ
ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว จึงขอสรุปความเป็นมาและเสนอแนะเพื่อประกอบการ
พิจารณาศึกษาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. ความเป็นมา

จุดเริ่มต้นจากเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ รัฐบาลไทยกับรัฐบาลเมียนมา ได้ทำข้อตกลง
ร่วมกันในบันทึกความเข้าใจ (MOU)ว่าจะพัฒนาท่าเรื่อน้ำลิกทวาย และจะเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม
จากทวายมาสู่กรุงเทพฯ

จากนั้นหนึ่งเดือนคือในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ รัฐบาลเมียนมาได้ลงนามในบันทึกข้อตกลง
ร่วมกับ บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลอปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) เพื่อที่จะให้อิตาเลียนไทยฯ ศึกษาความเป็นได้
ของโครงการ และในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ บริษัท อิตาเลียนไทยฯ ได้ทำสัญญากับการทำเรือของ
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาเพื่อรับสิทธิการพัฒนาโครงการทำเรื่อน้ำลิกทวาย รวมทั้งการดำเนินการนิคม
อุตสาหกรรมและเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
โดยสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมามีนโยบายที่จะจัดตั้งพื้นที่ดังกล่าวเป็น “เขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย”
ซึ่งสาระสำคัญของสัญญาฉบับนี้ บริษัท อิตาเลียนไทยฯ สามารถที่จะใช้ประโยชน์พื้นที่ได้ ๖๐ ปี ในการทำ
สัญญาครั้งแรก ภายหลังจากได้มีการตกลงกันใหม่ ปัจจุบันใช้พื้นที่ได้ ๗๕ ปี ในเนื้อที่ ๒๕๐ ตารางกิโลเมตร
หรือประมาณ ๑๕๖,๒๕๐ ไร่ ซึ่งใหญ่กว่ามาบตาพุดประมาณ ๑๐ เท่า

หลังจากที่ บริษัท อิตาเลียนไทยฯ ได้ทำการศึกษาพื้นที่การก่อสร้างแล้วได้ตัดสินใจก่อสร้าง
โครงการในตำบลนาปูเล ห่างตัวเมืองทวาย ๑๐ กิโลเมตร เนื่องจากพื้นที่หน้าทะเลมีน้ำลิกมากกว่าบริเวณอื่น
 อีกทั้งยังมีเกาะเล็ก ๆ ตั้งอยู่บนพื้นที่หน้าทะเลจำนวนหนึ่งทำให้พื้นที่ทะเลดังกล่าวมีความนิ่ง เป็นท่าเรือ
โดยธรรมชาติ นอกจากนี้ด้านหลังเป็นพื้นที่ราบกว้างใหญ่ทำให้สามารถตัดถนนเข้าสู่ประเทศไทยที่จังหวัด
กาญจนบุรีได้เส้นทางที่สั้นที่สุดราว ๑๖๐ กิโลเมตร โดยตัดถนนจากทิศตะวันตก มาทางทิศตะวันออก ไปออก
บ้านพุน้ำร้อน จังหวัดกาญจนบุรี โดยห่างจากอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีไป ๖๐ กิโลเมตร โดยระยะแรก
จะเป็นการสร้างถนนไฮเวย์กาญจนบุรี - ทวาย คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี ๒๕๕๕ ภายใต้งบประมาณมูลค่า
๒ พันล้านบาท ระหว่างนั้นจะเริ่มดำเนินการระยะที่สองคือ การก่อสร้างท่าเรื่อน้ำลิกทวาย และระยะที่สาม
คือ การสร้างเขตนิคมอุตสาหกรรม

๒. ประเด็นการพิจารณา

พิจารณาศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำข้อตกลงร่วมกันจัดสร้างโครงการท่าเรือน้ำลึก และเขตอุตสาหกรรมทวาย

๓. ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๓.๑ ในวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๑ รัฐบาลไทยกับรัฐบาลเมียนมาได้ทำข้อตกลงร่วมกัน ในบันทึกความเข้าใจ (MOU) ที่จะพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวายและจะเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมทวายสู่ กรุงเทพฯ

๓.๒ ในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ รัฐบาลเมียนมาได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงร่วมกับ บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) ในการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการพัฒนาท่าเรือ น้ำลึกทวาย

๓.๓ ในวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) ได้ทำสัญญากับการทำเรือของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เพื่อรับสิทธิการพัฒนาโครงการท่าเรือน้ำลึกทวาย และรัฐบาลเมียนมาได้ประกาศให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย โดยบริษัทอิตาเลียนไทยฯ ได้สัญญาการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ๗๕ ปี ในเนื้อที่ ๒๕๐ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๕๖,๒๕๐ ไร่ ซึ่งใหญ่กว่ามาบตาพุดประมาณ ๑๐ เท่า

๓.๔ กฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายนอกจากจะกำหนดให้สิทธิกับผู้ลงทุนผู้พัฒนา โครงการแล้วแต่ก็มีหลักเกณฑ์ข้อห้ามไว้ ดังนี้

ข้อ ๓๑ บัญญัติว่านักพัฒนาและนักลงทุนต้องรับผิดชอบโดยไม่ก่อมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม และมลพิษทางอากาศในการดำเนินกิจการของตนเองในเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย

ข้อ ๓๕ บัญญัติไว้ว่าในเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายนักพัฒนาหรือนักลงทุนต้องขอหนึ่งใช้ ที่ดินซึ่งตนได้รับสิทธิเช่าหรือใช้ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้หรือข้อสาม ห้ามปรับหรือเปลี่ยนภูมิประเทศ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือข้อห้ามมุ่งมั่นที่จะดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตอย่างมีประสิทธิภาพในที่ดิน ที่ได้รับสิทธิเช่าหรือใช้ โดยให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามข้อตกลงเดิม หรือไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันที่ได้รับ อนุญาตให้ดำเนินการ

๓.๕ ในการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีมีมติ เห็นชอบ ๒ ข้อ คือ

(๑) เห็นชอบหลักการแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย เชื่อมโยงกับ ฝั่งตะวันตกของไทยตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอหลักการ

(๒) มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปจัดทำแผนแม่บทของโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๓.๖ ในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ คณะรัฐมนตรีมีมติ เห็นชอบร่างข้อตกลงร่วมกัน (MOU) ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ว่าด้วยการ พัฒนาที่ครอบคลุมเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย และพื้นที่โครงการที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญ ๓ ประการ คือ

(๑) คู่ภาคีจะร่วมมือกันส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย

(๒) คู่ภาคีจะให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าการลงทุน ในพื้นที่โครงการทวาย

(๓) คู่ภาคีจะสนับสนุนในการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวให้ประสบความสำเร็จตามแผนแม่บท ว่าด้วยการเชื่อมโยงอนุภูมิภาคสู่ภูมิภาค

๓.๗ บันทึกข้อตกลงร่วมกันระหว่างรัฐบาลไทย กับรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ได้กำหนดหน้าที่ของแต่ละรัฐบาลไว้ ดังนี้

รัฐบาลเมียนมา

- ให้ความสำคัญคุ้มครองและความปลอดภัยแก่นักลงทุน
- ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้มีพื้นที่สำหรับดำเนินการพัฒนาได้
- สร้างแรงจูงใจในการลงทุน
- พิจารณาเชื่อมโยงกรุงย่างกุ้งและเมืองสำคัญอื่น ๆ กับโครงการทวาย

รัฐบาลไทย

- ให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการและเทคโนโลยี
- เสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุน
- เร่งรัดการก่อสร้างถนนจากจุดผ่านแดนไปกรุงเทพและแหลมฉบัง
- สนับสนุนการระดมทุนที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานในโครงการทวาย

๔. วิเคราะห์ประเด็นการพิจารณา

บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) ได้กำหนดแบ่งพื้นที่ที่จะพัฒนาโครงการท่าเรือน้ำลึกและเขตอุตสาหกรรมทวายไว้ ๕ กลุ่ม คือ

- ท่าเรือน้ำลึก ซึ่งจะประกอบไปด้วย ๒ ท่าเรือ
- อุตสาหกรรมหนัก เช่น โรงงานถลุงเหล็ก โรงไฟฟ้าถ่านหินขนาด ๔,๐๐๐ เมกะวัตต์ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี เป็นต้น
- อุตสาหกรรมขนาดกลาง
- อุตสาหกรรมขนาดเบา
- การสร้างเมืองใหม่ อาคารสำนักงาน ศูนย์การค้า และที่อยู่อาศัย

การดำเนินการของโครงการท่าเรือน้ำลึกและเขตอุตสาหกรรมทวาย กำหนดไว้เป็น ๓ ระยะ ระยะที่หนึ่ง ปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘ การก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกส่วนที่หนึ่งพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกและการสร้างถนนเชื่อมโยงต่อมายังประเทศไทย

ระยะที่สอง ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๑ การก่อสร้างถนนเครือข่ายสาธารณูปโภค ศูนย์การค้า และศูนย์ราชการ

ระยะสุดท้าย ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ การก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกส่วนที่สองพร้อมสิ่งอำนวยความสะดวก สร้างทางรถไฟ ระบบสายไฟฟ้าแรงสูง และระบบท่อส่งน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติจากโครงการทวายมาประเทศไทย

การดำเนินการของโครงการท่าเรือน้ำลึกเขตอุตสาหกรรมทวายในปัจจุบันพบว่ามีการดำเนินการตามแผนงานที่วางไว้เพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น คือ

- มีการก่อสร้างท่าเรือประมงขนาดเล็ก
- มีการก่อสร้างถนนลูกรังจากบ้านพุน้ำร้อนอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรีถึงเขตทวายสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา มีการเชื่อมต่อถึงกันแล้ว

- มีการก่อสร้างพื้นที่อพยพสำหรับราษฎรกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ซึ่งเตรียมไว้ ๓ พื้นที่ จะเห็นได้ว่าตลอดระยะเวลาที่รัฐบาลเมียนมา และรัฐบาลไทยรวมทั้ง บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน) ได้ทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันจนถึงปัจจุบันกว่า ๑๐ ปี แต่โครงการท่าเรือน้ำลึกและเขตอุตสาหกรรมทวายกลับดำเนินการได้เพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้น ซึ่งถือว่าการดำเนินงานได้น้อยมาก ทั้งนี้ มีสาเหตุหลักใน ๓ ประการ คือ

๑. ขาดเงินลงทุน
๒. รัฐบาลเมียนมาไม่ให้การสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่
๓. ราษฎรในพื้นที่คัดค้านโครงการท่าเรือน้ำลึกและเขตอุตสาหกรรมทวาย

๕. ความเห็นและข้อเสนอแนะประกอบการพิจารณา

ผู้เขียนขอสรุปความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาในหัวข้อโครงการทำเรื่อน้ำลึกและเขตอุตสาหกรรมทวายจะเป็นความจริงหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัย ๓ ประการ ดังนี้

๕.๑ เงินลงทุน

เงินลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดของโครงการทำเรื่อน้ำลึกและเขตอุตสาหกรรมทวายจากการศึกษาเอกสาร บทความและกฎหมายที่เกี่ยวข้องพบว่าผู้ได้รับสิทธิการบริหารโครงการทำเรื่อน้ำลึกทวายคือ บริษัท อิตาเลียนไทยฯ ซึ่งถือหุ้น ๒๕% (จากในอดีต ๑๐๐%) รัฐบาลไทย ๗๕% (ซึ่งรัฐบาลไทยยังไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนได้เพราะใช้เงินลงทุนจำนวนหลายแสนล้านบาท ประกอบกับรัฐบาลไทยไม่สามารถนำเงินงบประมาณไปลงทุนในต่างประเทศได้) ในส่วนของรัฐบาลไทยได้พยายามให้รัฐวิสาหกิจของไทย ที่มีความสามารถไปลงทุนในต่างประเทศได้ เช่น บริษัท กฟผ. อินเตอร์เนชันแนล จำกัด บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) เป็นต้น แต่ปรากฏว่ารัฐวิสาหกิจเหล่านั้นไม่สนใจในโครงการดังกล่าว ด้านความร่วมมือกับรัฐบาลญี่ปุ่น ญี่ปุ่นแสดงท่าทีชัดเจนว่าไม่สนใจที่จะลงทุนในโครงการทวายเพราะรัฐบาลญี่ปุ่นกำลังพัฒนาโครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษ “ติลลวา” ที่อยู่ห่างจากกรุงย่างกุ้งเพียง ๒๕ กิโลเมตร และมีขนาดโครงการเล็กกว่าทวาย ๑๐ เท่า ทำให้ในโครงการดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างดำเนินการหาแหล่งเงินทุนและล่าช้ากว่าแผนการดำเนินงานอยู่มาก

๕.๒ รัฐบาลเมียนมาไม่ให้การสนับสนุนโครงการอย่างเต็มที่

โดยจะเห็นได้จากการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานไฟฟ้าของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาลำดับที่สองไม่อนุญาตให้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินขนาด ๔,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในโครงการทวายประเด็นนี้เป็นเรื่องใหญ่เพราะตามแผนการดำเนินการของบริษัทอิตาเลียนไทยฯ จำเป็นต้องสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน ๔,๐๐๐ เมกะวัตต์ ซึ่งจะให้พลังงานไฟฟ้าเพียงพอทั้งโครงการทำเรื่อน้ำลึกและเขตอุตสาหกรรมทวาย แต่รัฐบาลเมียนมาให้สร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินขนาด ๕๐๐ เมกะวัตต์ ทำให้ไม่สามารถจัดตั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ได้ เพราะพลังงานไฟฟ้าไม่เพียงพอ กรณีเหล่านี้จึงเป็นประเด็นปัญหาที่ทำให้โครงการดังกล่าวดำเนินการได้ล่าช้า

๕.๓ ราษฎรในพื้นที่คัดค้านการดำเนินการก่อสร้างโครงการทำเรื่อน้ำลึกทวาย

โดยประชาชนทวายในนามของ “สมาคมพัฒนาทวาย” (Dawei development association) ได้จัดแถลงข่าวที่กรุงย่างกุ้ง เรียกร้องให้มีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และวิถีชีวิตของชุมชนในโครงการทวาย ชาวกะเหรี่ยงที่บ้านตะบิวของคัดค้านในการประชุม EIA โครงการสร้างถนนเชื่อมไทย – ทวายที่บริษัทอิตาเลียนไทยฯ ตัดทางรुकสวนหมากของชาวบ้านโดยไม่มีการเยียวยาชาวบ้านที่หมู่บ้านกาโลนท่า ซึ่งได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อนเพื่อนำน้ำไปหล่อเลี้ยงในนิคมอุตสาหกรรมและทำเรือได้รวมตัวกันคัดค้านการสร้างเขื่อนดังกล่าว รวมถึงชาวบ้านกะเหรี่ยงในชุมชนกามองต่วย ซึ่งได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างถนนจากทวายมาประเทศไทย ก็ได้รวมตัวกันคัดค้านเช่นกัน กรณีเหล่านี้คือประเด็นปัญหาอุปสรรคทำให้โครงการทำเรื่อน้ำลึกทวาย ดำเนินการได้ล่าช้าเช่นกัน

ทั้งนี้ ข้อเสนอแนะของผู้เขียนทั้ง ๓ ประเด็น พบว่าข้อเสนอที่ควรให้คณะกรรมการพิจารณาผลักดันมากที่สุด คือ การจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อนำมาลงทุนในโครงการทำเรื่อน้ำลึก และเขตอุตสาหกรรมทวายต่อไป โดยคณะกรรมการควรนำเสนอแนวทางในการลงทุนเป็นรูปแบบนิติบุคคลเฉพาะกิจ Special purpose vehicles (SPV) คือ นิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง ผู้จัดตั้งนิติบุคคลเฉพาะกิจต้องการก่อตั้งนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้แต่เริ่มแรก นั่นคือบริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวล็อปเม้นต์ จำกัด (มหาชน) ต้องปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของนิติบุคคลเฉพาะกิจ ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นตัวกลางในการระดมทุน โดยการร่วมทุนดังกล่าวอาจเกิดจากรัฐบาลเมียนมา รัฐบาลไทย และรัฐบาลต่างชาติที่สนใจลงทุนในโครงการทำเรื่อน้ำลึกและเขตอุตสาหกรรมทวาย

โดยโครงการดังกล่าวหากบรรลุผลสำเร็จได้ คาดว่าจะนำรายได้และความเจริญมาสู่ภูมิภาคไม่น้อยกว่าปีละหลายล้านล้านบาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและอนุญาตให้นำเสนอบันทึกเสนอความเห็นต่อที่ประชุมคณะกรรมการธิการ เพื่อพิจารณาต่อไป

(นายจารึก บุตรดาวงษ์)
วิทยากรชำนาญการพิเศษ

(นางณัฐนันท์ ก้องประวัตติ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน
คณะกรรมการธิการการอุตสาหกรรม

(นางอารยะหญิง จอมพลาพล)
ผู้อำนวยการสำนักงานกรรมการ ๑

งานวิชาการ สำนักงานกรรมการ ๑